

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 2 (46)

Вінниця, 2024

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу
РІШЕННЯ

Національної ради України
з питань телебачення та радіомовлення
щодо реєстрації суб'єкта друкованих медіа
№ 967 від 28 вересня 2023 року
Журнал

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, англійська

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Дисемінація передового педагогічного досвіду
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року
- ❖ Проби пера
- ❖ Конкурси
- ❖ Рецензії

Номер затверджено на засіданні Вченої ради

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Протокол № 9 від 18 квітня 2024 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.; **відповідальний редактор:** методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Мисліцька Н.А., д.філ.н. Войцехівська Н.К., к.філ.н., доц. Січкач С.А. (Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини), спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В.

Відповідальність за зміст статей несуть автори

Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу : Випуск 2(46) /за заг. ред. К.Ф. Войцехівського. Вінниця : Твори, 2024. 170с.

© КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2024

ЗМІСТ

ДОСЛІДНИЦЬКИЙ ПРОЄКТ «Зберігаючи традиції крізь віки».....	5
ПРИСЯЖНЮК ДМИТРО, МАРТИНЮК ВІКТОР, БИСТРИЦЬКИЙ ОЛЕКСАНДР, Вінниця влітку 1943 року.	8

ДОСЛІДЖЕННЯ З ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

БЕЛЯЄВ ПАВЛО, New Zealand English as a distinct first-language variety of the English language.....	15
KYLYVNYK VICTORIA, KOLIESNIKOVA IVANNA, Numeral and its peculiarities in modern English.....	18
КУШНІР АЛІНА, КОСА ЄЛИЗАВЕТА, Cockney dialect in the formation of the image and identity Adele.	23
КУШНІР АЛІНА, КРИВЕНКО ЮЛІЯ, The Scottish English accent in the film «BRAVE HEART».....	29
КУШНІР АЛІНА, СЛЮСАР МАРИНА, The role of word stress in the English language.....	32
КУШНІР АЛІНА, ПІДВИСОЦЬКА ХРИСТИНА, The importance of English as a global language.....	36
LEBED YULIA, KYLYVNYK VICTORIA, TURCHYN TETIANA, Integrated lesson of the language-literary course and its functions.	39
КУШНІР АЛІНА, ТИМОШЕНКО ВАДИМ, The main factors of influence on Canadian English formation.	43
КИЛИВНИК ВІКТОРІЯ, ВАРИЧ АННА, Аналіз синонімічних рядів прикметників, що позначають людські якості героїв роману Дж.Остін «Гордість та упередження». Стилiстична функція таких прикметників.	47
ЗІНЧЕНКО СНІЖАНА, Вербалізація концепту HOME/HOUSE в романі «Гордість і упередження» Джейн Остін.....	50
МИХАЛЬЧУК ОЛЕСЯ, ПАНЧЕНКО МИРОСЛАВА, Відображення сучасних реалій у лексичному складі англійської мови.	51
МАРЦЕНЮК ОЛЕНА, СОЛДАТОВА ВІКТОРІЯ, Топоніми війни: дерусифікація українських географічних назв.	55

ВПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ МЕТОДИК ТА ПРАКТИК НАВЧАННЯ

ТАРАШЕВСЬКА ОЛЬГА, КОРНІЄЦЬ ЛІЛІЯ, Казкотерапія як метод розвитку мовлення дітей дошкільного віку.	59
ПОХИЛЮК ОЛЕНА, ДЗЮБА ТЕТЯНА, Теоретичні аспекти й сучасні підходи до формування лексичної компетентності учнів на уроках української мови.....	62
МАЗУР ТЕРЕЗА, Сучасні підходи до формування пунктуаційної компетентності майбутніх учителів-філологів.	65
ГОЛОВСЬКА ІРИНА, МУКОСЄЄВА АЛЬОНА, Етапи формування іншомовної лексичної компетентності.	71
ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА, ВАСИЛЕНКО ЮЛІЯ, Активна пошукова діяльність у процесі виконання творчих завдань під час вивчення ліричних творів на уроках української мови як запорука ефективного розвитку мовлення та мислення здобувачів початкової освіти.	76
СОРОЧАН АЛІНА, ГЛУХЕНЬКА ВІКТОРІЯ, Можливості використання штучного інтелекту на уроках зарубіжної літератури.	81
ГОЛОВСЬКА ІРИНА, ПОЛІЩУК ІННА , Web-квести як засіб підвищення мотивації учнів в умовах дистанційного навчання.	86

СОРОЧАН АЛІНА, ІЛЬЧЕНКО АНЖЕЛА, Читання як стратегія: досвід філологічного факультету КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж».....	91
---	-----------

НОТАТКИ СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ

ТВЕРДОХЛІБ НАТАЛІЯ, МОРОЗ ДАРИНА, Виховні можливості фольклору у моральному вихованні учнів початкових класів.	99
ХОМІЩЬКА НАТАЛІЯ, ПШЕНИЧУК НАТАЛІЯ, Естетичне виховання дітей засобами образотворчої діяльності.	103
ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА, ГУЗОВСЬКА СОФІЯ, Шляхи розвитку фантазії та мислення здобувачів початкової освіти на уроках української мови.	106
ТОКАР ЛЮБОВ, КОЛЬЧЕНКО МАРІЯ, Українська народна іграшка як засіб сучасного виховання дітей раннього та дошкільного віку.	110
МЕЛЬНИК СВІТЛАНА, Особливості музичного заняття з основ музичного інструменту у ВНЗ.	112
МАРЦЕНЮК ОЛЕНА, МІНОВА ЄЛИЗАВЕТА, КОЗАКЕВИЧ АНАСТАСІЯ, З досвіду впровадження «Методичних рекомендацій щодо забезпечення якісного вивчення, викладання та використання англійської мови у закладах освіти України».	117
ТОКАР ЛЮБОВ, ПИЛЯВЕЦЬ ТЕТЯНА, Засоби казки як закономірності морального виховання дітей раннього та передшкільного віку.	120
ФЕДОРЧУК СВІТЛАНА, Громадянське виховання засобами музики як важливий компонент сучасної системи освіти в Україні.....	124
МЕЛЬНИК ГАЛИНА, ЦВИК СОФІЯ, Творча діяльність дошкільників як засіб формування музичних здібностей.	128
БАРЩЕВСЬКА ІННА, ГУМЕНЮК ІРИНА, Сензитивні періоди розвитку дитини та їх вплив на всебічний розвиток дитини. Проблематика раннього білінгвізму.	132
БАРЩЕВСЬКА ІННА, ХИЖУК НАТАЛІЯ, Вплив сімейного середовища на розвиток дитини.	140
ЧОРНА НАТАЛІЯ, КОВАЛЬЧУК ЛЕСЯ, Розвиток образного мислення школярів засобами сприймання та інтерпретації музичних творів.	145

ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

БАБІЙ АЛЛА, Активізація креативних якостей здобувачів освіти у процесі вивчення літератури (на прикладі аналізу роману І. Багряного «Тигролови»).	150
ВАСИЛЕВИЧ ІННА, Стилїстика дієслівної метафори в поезії Олександра Олеся.	154
ПОХИЛЮК ОЛЕНА, Особливості різних видів рецензій як провідного жанру сучасної літературної критики.	157
МОВЧАН ЛАРИСА, ГОРДІЄНКО ВІТАЛІЙ, Культуро-специфічна лексика та художній текст.	161

РЕЗУЛЬТАТИ IV-ГО РЕГІОНАЛЬНОГО КОНКУРСУ ЕСЕ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ «Podilia Thinks Global»	165
--	------------

ВИМОГИ до підготовки науково-методичних статей Збірника «ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу»...171	
---	--

словесні: розповіді вихователя про історію та технології створення народної іграшки, про народних майстрів, читання віршів; наочні: показ різних видів народних іграшок, демонстрація етапів створення народної іграшки та матеріалу, з якого вона створена, показ картин та зображень народних майстрів;

практичні: проведення дидактичних ігор і виконання вправ з народною іграшкою, залучення дітей до сюжетно–рольових ігор, виготовлення різноманітних народних іграшок тощо.

Проведення занять, на яких дітей ознайомлюють з іграшками, якими гралася українська дитвора в минулому, вимагають забезпечення принципів інтеграції, систематичності, комплексності при доборі пізнавального матеріалу, відповідного способу організації дітей та структури проведення цих занять [2, с. 61].

Висновки та перспективи подальших досліджень. Таким чином, народна іграшка – це не лише предмет гри для дошкільників. Вона може багато розповісти про історію не тільки своєї країни, а й регіону, де її виготовляють, про традиції, звичаї народу, про традиційний одяг наших предків та спосіб їх життя. Ознайомлення з українською народною іграшкою допомагає дошкільнику виявити себе у творчій справі, стимулює до самостійного, активного пошуку, впливає на його почуття, кмітливість, фантазію, естетичний смак, вчить любити і поважати рідну землю.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Васильєва Н. С. Українська народна іграшка як засіб виховання дітей дошкільного віку. Дошкільний навчальний заклад. 2016. №3. С. 2–12.
2. Кільова Г. Народна іграшка як засіб виховання дітей. Рідна школа. 2018. №6. С. 59–63.
3. Найден О. Українська народна іграшка. Семантика пластичних форм. Народне мистецтво. 2004. №3–4. С. 10–11.
4. Народна іграшка – ниточка єднання з історією Батьківщини. Бібліотечка вихователя дитячого садка. 2015. №4. С.18–25.
5. Омеляненко Н. Народна іграшка в життєдіяльності дошкільнят. Палітра педагога. 2017. №4. С. 3–10.
6. Примаченко О. Дітям про українську народну іграшку. Дитячий садок. 2009. №5. С. 35–39.

*Стаття надійшла до редакції
19 лютого 2024 р.*

ОСОБЛИВОСТІ МУЗЧНОГО ЗАНЯТТЯ З ОСНОВНОГО МУЗИЧНОГО ІНСТРУМЕНТУ У ВНЗ

УДК 378.016:780.647:2

МЕЛЬНИК СВІТЛАНА,

викладач-методист

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Анотація: У статті різнобічно розкриті питання, що стосуються організації і проведення індивідуального музичного заняття з основного музичного інструменту (баян), а також проаналізовані завдання викладача музичного інструменту при роботі над різними проблемами розучування й виконання студентами музичних творів

Ключові слова: музична педагогіка, інструментальна підготовка, виконавська майстерність, індивідуальне заняття, основний музичний інструмент, практична

підготовка.

Постановка проблеми. Відродження національної культури в Україні неможливе без висококваліфікованих кадрів, педагогів музики для системи народної освіти, майбутнього суспільства, духовного здобутку нації. Естетичне виховання молоді прямо і безпосередньо залежить від тих, хто своєю професією вчить молодь любити і розуміти музику. Тому підготовка молодого спеціаліста в повній мірі реалізує завдання школи у вирішенні найважливішої соціальної проблеми – формування особистості, здатної до систематичного самовдосконалення, творчості у будь-якій сфері людської діяльності.

Гра на музичному інструменті являє собою один з найскладніших видів людської діяльності, який вимагає для своєї реалізації і високого ступеня особистісного розвитку в цілому, і налагоджену роботу психічних процесів – волі, уваги, відчуттів, сприйняття, мислення, пам'яті, уяви, – і бездоганну узгодженість тонких фізичних рухів. Високого художнього результату неможливо досягти, якщо музикант не володіє технікою ігрових рухів, через які він і передає за допомогою музичного інструменту свої думки і почуття.

В історії виконавського мистецтва існувало багато шкіл і напрямів, які намагалися визначити і знайти найбільш раціональні прийоми гри на тому чи іншому музичному інструменті. Кожне нове покоління музикантів вносило в розгляд цієї проблеми свої нові погляди і уявлення про те, як треба правильно грати на інструменті, в результаті чого в наш час ми можемо говорити про більш чи менш сформованих принципах раціональної виконавської техніки музиканта.

Таким чином, питання, пов'язані з методикою роботи над музичним твором в класі основного музичного інструменту (баян) є стержневими в навчальному процесі здобувачів освіти. Саме у зв'язку з цим означені питання набули різноманітного висвітлення в численних методико-педагогічних працях, музично-теоретичних розробках та виконавсько-практичних рекомендаціях. Але, незважаючи на наявність значного обсягу методичної літератури з вищезазначених питань, вони є постійно актуальними і значущими у виконавсько-педагогічній практиці та потребують подальшого теоретичного вивчення.

Аналіз досліджень і публікацій. На сьогодні методико-педагогічним основам викладання гри на баяні у вищих мистецьких навчальних закладах присвячена значна кількість наукових праць відомих педагогів-музикантів як В. Бесфамільнов, П. Говорушко, Л. Горенко, О. Денисов, В. Зав'ялов, А. Полетаєв, О. Сурков та інших.

Суттєвим внеском у розвиток теоретичної бази сучасної української школи баянного виконавства стали наукові праці М. Давидова, Ю. Бая, Г. Шахова, В. Шарова, В. Самітова, А. Черноіваненко, Д. Кужелєва, Є. Іванова, В. Чабанова та інших.

Питання фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, зокрема формування їхньої виконавської майстерності були предметом наукових досліджень А. Болгарського, Т. Завадської, Г. Падалки, О. Ростовського, О. Рудницької, М. Фейгіна, В. Шульгіної, О. Щолокової та ін. Сучасними науковцями розроблено концептуальні положення щодо фахової підготовки студентів у інструментальному класі (Л. Арчажнікова, Б. Брилін, О. Олексюк, Г. Ципін та ін.); упроваджені в практику окремі методики формування в майбутніх учителів музики інструментальних навичок (О. Бурська, Л. Гончаренко, Л. Гусейнова, Е. Економова, Є. Куришев, В. Лапченко, М. Назаренко, Г. Ніколаї, А. Омельченко, Г. Саїк, В. Федоришин, О. Щербініна); розкрито сутність всебічної підготовки фахівця через виконавську підготовку (Л. Ісаєва, Т. Корольова, І. Могилевська, В. Муцмахер, І. Теребасєва). Незважаючи на числені дослідження, проблеми формування інструментально-виконавської компетентності майбутнього вчителя музичного мистецтва й на сьогодні залишаються актуальними.

Постановка завдання. Означені проблеми музичної, в тому числі і баянної педагогіки визначили завдання даної статті: розкрити особливості організації і проведення

індивідуального музичного заняття з основного музичного інструменту (баян), а також проаналізувати завдання викладача музичного інструменту при роботі над різними проблемами розуміння й виконання студентами музичних творів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Методика навчання гри на музичних інструментах є складовою частиною музичної педагогічної науки, що розглядає загальні закономірності процесу навчання на різних музичних інструментах, як і в інших областях педагогіки. Методика складалася, розвивалася поступово. Кожне покоління виконавців і педагогів внесли свій внесок у цю науку, збагачуючи її новими практичними даними.

Завданнями методики навчання гри на музичному інструменті (баян) є підготовка студентів до практичної педагогічної діяльності в дитячих навчальних закладах та загальноосвітніх школах. Заняття з основного музичного інструменту (баян) сприяють загальному музичному й естетичному розвитку здобувачів освіти. Вони спрямовані на виховання поглядів та смаків, розвиток інтелекту, прищеплення навичок самостійної роботи, на вдосконалення в студентів комплексу виконавських умінь, що забезпечує необхідний рівень володіння інструментом, на виховання в студентів любові до обраної професії.

Професійне володіння таким інструментом, як баян або акордеон розкриває перед майбутнім музикантом широкі можливості з музично-естетичного виховання дітей, формуванню у них художнього смаку, розвитку загальної культури.

Основною формою, стрижнем музичного виховання, навчання гри на музичному інструменті є музичне заняття. Кожне музичне заняття – це всього лише елемент в ланцюжку занять, які об'єднані загальною метою, завданнями, змістом. Заняття з основного музичного інструменту тісно пов'язане з виконанням домашнього завдання. Викладач підводить підсумки виконаної студентом роботи, ставить технічні, творчі вимоги, вступає з студентом в інтерактивний діалог, дає йому емоційний заряд і забезпечує музичним матеріалом для домашньої роботи. Від навиків, привитих студентові на індивідуальному занятті, залежить продуктивність його самостійної роботи. Тому заняття необхідно будувати так, щоб домашня, самостійна робота була продовженням роботи в класі. Виховуючи навички самостійної роботи, викладач підводить студента до свідомого, активного засвоєння музичного матеріалу. Дуже важливо прививати студентові вміння спочатку осмислити, продумати все завдання, щоб своїм внутрішнім слухом як можна більш реально уявити звучання музичного твору (п'єси, етюд). Цей навик можна виховати, якщо не дозволяти студентові грати музичний твір без попереднього обдумування. Аналізуючи музичний твір, студент виконує зауваження викладача, відмічає важкодоступні для виконання місця, вступає в діалог з викладачем, висловлює свої враження. Необхідно привчати студента до гри окремих епізодів музичного твору, з кожним новим повторенням домагатись якіснішого виконання. Педагог повинен пробуджувати в студента зацікавленість в багаторазовому безпомилковому виконанні всього музичного твору чи окремих його частин. Не менш важливо привчати студента до заключного обдумування. Після виконання музичного твору студент повинен вміти в думках відтворити його, проаналізувати, що вийшло добре і які деталі залишились недопрацьованими. Щоб виховати таке самокритичне відношення до своєї гри, студент повинен вміти аналізувати самостійно. Також необхідно пропонувати студентові виконати те чи інше завдання без попередніх програвань. Перше ніж зіграти, він повинен продумати завдання, взяти відповідний темп мобілізувати свої зусилля для відтворення авторського замислу. Невдало зіграний твір може закріпити уяву студента про труднощі, які не можна подолати.

Для успішної гри необхідно прививати студенту смак до нормального, гарного звучання баяна. Він повинен відчувати, що кожний відтворений з інструмента звук направлений на

розкриття змісту музичного твору. Наприклад, не може бути довільна зміна міху або невинуватене різке звучання.

В завдання додому входить робота над гамами, вправами, етюдами, художніми і дитячими творами, гра на слух, читання нот з аркуша. Якщо вдома студент повинен був вивчити музичний твір, чи його частину окремо кожною рукою, то на занятті викладач повинен перевірити чи виконані його вказівки. Прослуховувати на кожному занятті п'єсу чи етюд від початку до кінця не обов'язково. Робити це необхідно коли студент вперше приносить до кінця розібраний музичний твір. Дати необхідні вказівки про трактовку твору студентом, уточнити аплікатуру, перевірити правильність виконання нотного тексту. Разом із студентом виділити технічні труднощі, намітити способи, прийоми гри для їх подолання. На наступних заняттях студент по вимозі викладача виконує окремі місця твору. Коли основні виконавські труднощі студент подолав, тоді необхідно прослухати музичний твір повністю. Якщо часто слухати музичний твір до кінця, викладач поступово звикає до помилок у виконанні студента і перестає їх помічати. Реальне звучання цього музичного твору замінюється внутрішньою уявою необхідного звучання. Щоб цього не допустити, викладач повинен спрямувати свою увагу так, ніби чує гру студента вперше.

У другій частині заняття викладач підводить підсумки виконання домашнього завдання у формі інструктажу з показом на інструменті, створює умови навчання, за яких студент відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність, здатний до взаємодії, діалогу з викладачем. Моделюємо ситуацію спільного вирішення проблем, створюємо атмосферу співпраці, критичного мислення, що сприяє формуванню у студента навичок і вмінь гри.

В заключній частині заняття викладач підводить підсумки роботи студента на занятті, визначає домашнє завдання.

Крім такого індивідуального заняття, яке включає весь ланцюжок процесу навчання, викладач може проводити окремі заняття для одного виду роботи, наприклад, засвоєння нових знань шляхом діалогу, перевірки домашнього завдання і т. д. Такі заняття можна проводити не часто, епізодично, тоді, коли вони викликані особливостями індивідуального розвитку студента.

Конкретна обстановка музичного заняття буде, звичайно, вносити зміни в намічений план і вимагати від педагога деякої імпровізації, що не є зазвичай протилежним плану, але лише вміння гнучко його здійснювати, застосовуючи до конкретних умов роботи. Щоправда, іноді під час заняття виникають нові методичні прийоми, нове трактування творів, що вносить деякі зміни у попередній план.

Треба бути впевненим, що студент ясно собі представляє, не тільки обсяг матеріалу, який належить вивчити, але й характер роботи з ним. З цією метою, а також для закріплення в пам'яті студента найбільш істотного з того, що йому було сказано, корисно в кінці заняття задати відповідні питання.

Педагог зобов'язаний проявляти постійну увагу до того, як студент розподіляє час, на скільки плідно проходять домашні заняття. Він повинен розвивати його ініціативу, навички самостійної роботи, повинен мати постійне прагнення оживити і зацікавити студента, розбудити в ньому активність до щоденної праці.

У процесі навчання гри на баяні здобувачі освіти знайомляться з великою кількістю різних творів, що впливає на формування їх естетичного ідеалу, смаку та розвиток музичного світогляду. Виконавчий професіоналізм допоможе студентам у подальшій роботі повноцінно реалізувати виховний потенціал музичного матеріалу.

Твори, що вивчаються, виступають засобом оволодіння виконавськими навичками, досягнення відповідного рівня музичної підготовки. Мета роботи над конкретним твором – змістовне, яскраве, технічно досконале виконання. Робота над музичним твором залежить від самого твору, а також від віку і психології виконавця, його обдарованості, рівня

музичної підготовки, загального розвитку, майстерності показів педагога та ін.

Виконавець-баяніст, як і кожен музикант, повинен поєднувати справжню професійну майстерність з великою творчою сміливістю, гарячу любов до мистецтва – з прагненням віддати для його розквіту всі сили і знання. Він зобов'язаний чітко уявляти собі зміст виконуваного твору і мати достатньо технічних засобів для правдивої, переконливою його передачі. Однак і цього не достатньо. Майстерне, тобто яскраве, виразне виконання вимагає, щоб виконавець не лише розумів твір, але і пережив, відчув його образи. Художнє виконання – це творчий акт, до певної міри аналогічний процесу створення твору.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, можна зробити висновки, що кожне індивідуальне заняття навчання гри на інструменті є лише один закінчений елемент в складному ланцюжку інших занять. Воно повинне мати свої методичні особливості, які характеризуються постійним і глибоким вивченням індивідуальності студента, його музично-виконавських здібностей. Мистецтво професійної, виразної гри залежить від уміння викладача і студента знайти на кожному етапі навчання необхідні методи, прийоми, засоби для гармонійного зростання студента.

Питання, присвячені методиці роботи над музичним твором на індивідуальних заняттях з музінструменту (баян) потребують подальшого дослідження, вивчення та удосконалення. Розвиток новітніх технологій вимагають від сучасного викладача музінструменту (баян) вводити нові засоби навчання, використовувати інтерактивні методи на індивідуальних заняттях, постійно слідкувати за новинками сучасної літератури, оновлювати музичний репертуар, займатись власною дослідницькою діяльністю в галузі музичного мистецтва.

Перспективним напрямом подальших досліджень означеної проблеми є висвітлення шляхів опанування музичного матеріалу та подальшого розвитку й удосконалення виконавського професіоналізму під час систематичної та копіткої самостійної праці студента. Це актуалізує питання здійснення самоконтролю (знаходження помилок і недоліків у своїй роботі) та наполегливої праці над виправленням помилок.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Алексеев І. Викладання гри на баяні. Київ, 1957. 143 с.
2. Горенко Л. Робота баяніста над музичним твором. Київ, 1982.
3. Давидов М. Основи формування виконавської майстерності баяніста. Київ, 1983.
4. Гумінська О. О. Заняття музики в загальноосвітній школі: Методичний посібник. Тернопіль: Навчальна книга - Богдан, 2005. 104 с.
5. Дем'янчук О. Н. Формування у майбутнього викладача музики педагогічної спрямованості. *Початкова школа*. 2004. № 1. С. 48-50.
6. Давидов М. Основи формування виконавської майстерності баяніста. Київ, 1983. 64 с.
7. Давидов М. Проблеми розвитку академічного народно-інструментального мистецтва в Україні: Збірка статей. Київ, 1998. С. 16-18.
8. Коцюба М. Деякі прийоми звуковидобування на баяні. Київ, 1987. 120 с.
9. Семешко А. Виконавська майстерність баяніста. Методичні основи: Навчальний посібник.

*Стаття надійшла до редакції
18 березня 2024 р.*